

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานแห่งการพัฒนา ซึ่งหัวใจแห่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์คือ การให้มนุษย์มีพื้นฐานการศึกษาที่ดี ได้รับการอบรมที่ถูกต้อง ปัจจุบันการศึกษาได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศหรือ ไอที เข้ามาช่วยในการศึกษาเป็นการเพิ่มศักยภาพในการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

อินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศอันหนึ่งที่มีบทบาทต่อวงการศึกษ ช่วยให้นักเรียนได้รับรู้ข่าวสาร ข้อมูลต่างๆที่ต้องการค้นคว้าจากห้องสมุดต่างๆทั่วโลกได้ โดยค้นผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมเข้ากับเครือข่ายที่มีอยู่ทั่วโลก เป็นการเปิดกว้างให้กับผู้เรียนได้รับรู้เกี่ยวกับสังคม วัฒนธรรมและโลกมากขึ้น (Honey & Henriquez, 1993 ; ถนอมพร เลหาจรัสแสง, 2540) ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนของครูผู้สอนมากยิ่งขึ้น ดังงานวิจัยของ James Ambach, Corrina Perrone และ Alexander Reponing (1995) ได้ทำการศึกษาในเรื่องของ Remote Exploratoriums : Combining Network media and Design Environment โดยพัฒนาระบบการเรียนรู้ทางไกลจากแนวคิดของเวิลด์ไวด์เว็บ ที่สร้างเครือข่ายในลักษณะของการสอน ข้อมูลข่าวสาร ส่งผลให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนมากยิ่งขึ้น

การพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้การสื่อสารมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้โลกทั้งโลกเชื่อมโยงถึงกันด้วยเครือข่ายขนาดมหึมา หรืออินเทอร์เน็ตนับเป็นความสำเร็จของการพัฒนาเทคโนโลยีสื่อสารด้วยคอมพิวเตอร์ โดยได้รับความร่วมมือจากเครือข่ายสมาชิกจำนวนมากซึ่งกระจายอยู่ทั่วโลก ทำให้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตกลายเป็นระบบสื่อสารที่สำคัญและได้รับความนิยมมาก เนื่องจากสามารถรับและส่งข้อมูลได้ทุกรูปแบบอันได้แก่ ข้อมูลที่เป็นรูปภาพหรือกราฟิก ข้อมูลที่เป็นภาพเคลื่อนไหว หรือภาพวิดีโอ และข้อมูลที่เป็นเสียงซึ่งเป็นการสื่อสารที่ค่อนข้างสมบูรณ์แบบ (สมนึก ศรีโต และคณะ, 2538 ; เอกสารประกอบการประชุมเชิงวิชาการ "อินเทอร์เน็ตกับการศึกษา", 2538) อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่คนส่วนใหญ่หันมาให้ความสนใจในปัจจุบัน

ด้วยความสะดวกสบายและรวดเร็วของการติดต่อสื่อสารที่มนุษย์ได้รับจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้ปริมาณผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีจำนวนเพิ่มขึ้น ปัจจุบันการเพิ่มจำนวนของเครือข่ายและผู้ใช้มีมากกว่าสิบเปอร์เซ็นต์ต่อเดือน (ยีน ฐววรรณ,2538) ในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งที่เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของบุคคลในลักษณะต่างๆ เป็นสิ่งที่ช่วยในการจัดการกับข้อมูลที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือทางการศึกษา เป็นแหล่งเพื่อการจับจ่ายสินค้า การธนาคารและการดำเนินธุรกิจ อินเทอร์เน็ตมีส่วนในการสนับสนุนการกระจายข้อมูลที่หลากหลาย ซึ่งมีความจำเป็นในการติดต่อสื่อสาร (ETR Group,1996 อ้างถึงใน สุวรรณ มาศเมฆ,2540)

การขยายตัวของระบบอินเทอร์เน็ตทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อสังคม เพราะเป็นโครงสร้างเครือข่ายที่มีการแพร่กระจายตัวสูงครอบคลุมไปตามส่วนต่างๆของโลก (เลอสรธนาสุกาญจน์,2541) กลายเป็นแหล่งข้อมูลที่มีความสำคัญต่อบุคคลทุกสาขาอาชีพ ไม่เฉพาะแต่วงการศึกษายังรวมถึงวงการธุรกิจการค้า การแพทย์ การเมือง การทหาร เป็นต้น ส่งผลให้ปริมาณข้อมูลที่มีอยู่บนเครือข่ายมีมากมายมหาศาลและเป็นเรื่องยากที่จะควบคุมข้อมูลที่จะเข้ามาในเครือข่าย เพราะผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีสิทธิ์ที่จะส่งข้อมูลผ่านเข้ามาในเครือข่ายจนยากที่จะคาดเดาได้ว่าข้อมูลบนเครือข่ายมีอยู่เท่าใด ทุกคนจะรู้วิธีใช้และใช้งานสื่อสารเช่น การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ใช้พูดคุยติดต่อข่าวสารถึงกัน เป็นเรื่องปกติที่สังคมหรือกลุ่มคนที่เข้ามาใช้บริการจากแหล่งเดียวกันย่อมมีทั้งบุคคลที่ประพฤติดีและไม่ดีปะปนกันมา การใช้ระบบอินเทอร์เน็ตก็เหมือนการใช้งานสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นสาธารณะที่ทุกคนเมื่อเป็นสมาชิกของเครือข่ายก็มีสิทธิ์ที่จะใช้ แต่บางครั้งผู้ใช้บางคนคิดแต่ประโยชน์ส่วนตนจนลืมมารยาทที่ดีงามของการปฏิบัติตนในสังคม ลืมคิดถึงความเสียหายของผู้อื่น พยายามบุกรุกเข้าไปในระบบของผู้อื่น ส่งผลให้สังคมของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตเกิดความวุ่นวายดังตัวอย่าง การถูกลักลอบอ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) การถูกก่อกวนด้วยบัตรสนเท่ห์อิเล็กทรอนิกส์ (Anonymous E-Mail) ทำให้ผู้รับเกิดความตื่นตระหนก โดยการส่งข่าวที่ไม่เป็นจริง ให้อายบุคคลหรือองค์กรโดยสามารถปกปิดที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของตน การแอบอ้างปลอมแปลงที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail Fraud) ของผู้อื่น ทำให้เกิดความเข้าใจผิดหลงเชื่อผู้ที่อยู่ที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่น รวมถึงปัญหาการได้รับจดหมายที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้รับที่เรียกว่า อีเมลขยะ (Junk E-mail) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการโฆษณา จดหมายลูกโซ่ (Chain E-mail) ส่งผลให้ผู้ที่ได้รับต้องเสียเวลาความเหนื่อยล้าอีเมลเหล่านั้นมาเปิดอ่าน และบางรายอาจต้องเสียค่าบริการตามจำนวนอีเมลที่มีการ

รับส่ง ค่าพื้นที่เก็บอีเมล สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่เกิดจากปัญหาการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่เหมาะสมของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบางคน

ปัญหาที่ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตได้รับจากการประพุดติ ปฏิบัติตนในการใช้บริการอินเทอร์เน็ตไม่เหมาะสมของผู้ใช้บางคน บางกลุ่มนอกจากปัญหาการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์แล้วยังมีปัญหาการถูกใส่ร้ายป้ายสีทางอินเทอร์เน็ต โดยจะมีผู้ใส่ร้ายป้ายสีทาง (New Groups) จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือเว็บเป็นสื่อในการใส่ร้ายป้ายสี มีการติดต่อภาพของผู้อื่นนำภาพบุคคลที่มีชื่อเสียงไปทำภาพโป๊

ผลกระทบที่เกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่ควรมองข้าม คือ ปัญหาการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ทั้งสิทธิมนุษยชนและสิทธิเด็ก เช่น การเผยแพร่ข้อมูลภาพหรือสิ่งลามกอนาจารทางอินเทอร์เน็ต ย่อมส่งผลกระทบต่อเยาวชนของประเทศ เพราะยังไม่มิกฎหมายที่ออกมาควบคุมสิ่งเหล่านี้ได้ทันกับเทคโนโลยีที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว จนทำให้เด็กกล้าที่จะแสดงออก มีความก้าวร้าวมากขึ้นและมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงซึ่งการเชื่อมั่นเป็นสิ่งที่ดี แต่ไม่ควรละเลยมารยาทที่ดีงามของไทย (เลขสรร ธนสุภาบุญ, 2541) ปัญหาการก่ออาชญากรรมทางอินเทอร์เน็ตก็เป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้เพราะคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตจะมีการเชื่อมต่อกันได้หลายวิธีโดยการกำหนดพอร์ตหรือทางเชื่อมต่อไว้ก่อนแน่นอน ซึ่งอาจเป็นแนวทางให้ผู้ไม่หวังดีสามารถเข้าสู่ระบบเครือข่ายโดยการลักลอบใช้รหัสผ่านของผู้อื่น จนสามารถติดต่อเข้าเครือข่ายไปทำอะไรได้ในระบบนั้น ถ้าผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตแอบเข้าไปในเครือข่ายด้วยรหัสของผู้อื่นก็สามารถขโมยข้อมูลต่างๆที่มีอยู่ในเครือข่าวนั้น หรือไปทำลายระบบของเครือข่ายโดยการเผยแพร่ไวรัสคอมพิวเตอร์เข้าสู่ระบบซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตรายอื่นๆเป็นจำนวนมาก รวมถึงการเปลี่ยนแปลงข้อมูลของผู้อื่นด้วย (ยีน ภูววรรณ, 2538) ซึ่งการกระทำดังกล่าวสามารถพบเห็นได้ตามวารสารและหนังสือพิมพ์ที่มีการรายงานเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต

นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏอยู่บนเครือข่าย ไม่อาจยืนยันได้ว่าข้อมูลเหล่านั้นเป็นความจริงมากน้อยเพียงใด หรือเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างไรบ้าง เพราะผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตสามารถนำเสนอบทสารลงในเครือข่ายได้อย่างอิสระ ทำให้เกิดการโฆษณาชวนเชื่อ การใส่ร้ายป้ายสี การหมิ่นประมาท การปล่อยภาพลามกเข้าสู่อินเทอร์เน็ต (ประดิษฐ์ ภิญญาภาสกุล, 2540) โดยยากแก่การที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจะทราบได้ว่าข้อความที่ปรากฏบนเครือข่ายมีความเป็นจริงหรือไม่อย่างไร มีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่อย่างไรบ้าง ดังเหตุการณ์

การเผยแพร่ลัทธิทางอินเทอร์เน็ต (Internet Propaganda) ของลัทธิประตูสวรรค์ (Heaven's Gate) ที่ทำให้เกิดอัตวินิบาตกรรมหมู่ขึ้น เมื่อปลายเดือนมีนาคม พ.ศ. 2540

จากที่กล่าวมาเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการกระทำที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตบางคนได้สร้างความเสียหายให้แก่กลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลไปยังบุคคลทั่วโลก เพราะสมาชิกของระบบอินเทอร์เน็ตมิได้อยู่ในประเทศใดประเทศหนึ่งแต่อยู่กันทั่วทุกมุมโลก เพราะฉะนั้นถ้าเกิดความเสียหายแล้วก็จะเกิดไปทั่วเหมือนโรคระบาด จากปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเจ้าของเครือข่ายพยายามหาหนทางแก้ไข เช่น การผลิตโปรแกรมตรวจสอบข้อมูลที่ไม่สมควรแก่เด็กที่รู้จักกันเช่น โปรแกรม Net Nanny, Cyber Patrol, Safe Surf เป็นต้น การผลิตซอฟต์แวร์ที่มีมาตรฐานความปลอดภัย FIPS 140-1 เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ข้อมูลที่สำคัญของหน่วยราชการรั่วไหลออกไป โปรแกรม Spam Hate ที่ผลิตออกมาเพื่อโต้ตอบ spam ซึ่งเป็นจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่ส่งมาให้ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตโดยที่เจ้าของตู้จดหมายมิได้ต้องการ หรือไม่รู้จักกับผู้ที่ส่งมา ซึ่งส่วนมากจะเป็นจดหมายการโฆษณาสินค้า การให้บริการโปรแกรมตรวจหาไวรัสบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ หากผู้ใช้บางคนที่มีความสามารถด้านคอมพิวเตอร์สูงก็สามารถทำลายโปรแกรมต่างๆที่มีผู้คิดขึ้นมาได้ ทำให้ปัญหาของการใช้อินเทอร์เน็ตที่เป็นอยู่ไม่หมดไป แต่ถ้าเรามาช่วยกันสร้างความเข้าใจ หรือเผยแพร่การมีมารยาทในการใช้งานให้กับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตก็อาจลดปัญหาเหล่านี้ได้ เพราะสังคมที่อยู่รวมกันได้อย่างปกติสุข ก็คือสังคมที่บุคคลในสังคมนั้นรู้จักการวางตนที่ดี ประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบที่สังคมนั้นกำหนดขึ้น มีมารยาทที่ดีปฏิบัติต่อกัน ความวุ่นวายในสังคมนั้นก็ลดน้อยลงไป ดังคำกล่าวของจูเลียต มีส์จิจ (มหาวิทยาลัยอัลซัสซัน, สัมภาษณ์) ที่ว่า อินเทอร์เน็ตเป็นสังคมหนึ่งที่จะมีกฎระเบียบในสังคม เพื่อให้สังคมมีความสงบสุขเกิดประโยชน์กับคนในสังคม เช่น มีกฎระเบียบเพื่อป้องกันการล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่น

สังคมอินเทอร์เน็ต คือ สังคมขนาดใหญ่ที่แตกต่างจากสังคมทั่วไปตรงที่สื่อสารพูดคุยกันผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น แต่ผู้ใช้ยังคงเป็นมนุษย์ที่มีชีวิต มีความแตกต่างทั้งเชื้อชาติ ภาษาและวัฒนธรรม ดังนั้นสังคมอินเทอร์เน็ตจึงต้องมีกติกา มีระเบียบและมารยาทที่ใช้เป็นกรอบร่วมกัน เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตได้เข้าใจและปฏิบัติตาม ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สันหัตตะศิวินิช (2539) ที่ว่า สมาชิกของสังคมไซเบอร์สเปซ (Cyberspace) ก็มักถูกกติกา มารยาทเช่นเดียวกับสังคมทั่วไปและต้องเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้นเพราะ สังคมอินเทอร์เน็ตเป็นสังคมที่ไร้พรมแดนอย่างแท้จริง

มารยาท หรือมรรยาท คือกิริยาวาจาที่ถือว่าเรียบร้อยเป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นระเบียบในสังคมที่ทุกสังคมจะกำหนดขึ้นตามสภาพของสังคมของตน อาจจะเหมือนหรือแตกต่างกันบ้างในแต่ละสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539; แปลก สนธิรักษ์, 2520) ซึ่งจุดประสงค์โดยรวมของทุกสังคมก็เพื่อทำให้สังคมมีความสงบสุข ผู้ที่อยู่ในสังคมเดียวกันไม่ได้รับความเดือดร้อน ดังนั้นในกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจึงมีการใช้คำว่า "netiquette" สำหรับสมาชิกอินเทอร์เน็ต ซึ่ง กิดานันท์ มลิทอง (2539) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า "จรรยาบรรณมารยาทในช่ายงาน กฎเกณฑ์ที่ผู้ใช้ในกลุ่มอภิปรายและไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์พึงทราบไว้ เพื่อให้การสื่อสารเป็นไปด้วยความราบรื่น" และทางคณะกรรมการการบัญญัติศัพท์เทคโนโลยี สารสนเทศราชบัณฑิตยสถานได้บัญญัติเป็นคำไทยว่า "มารยาทเครือข่าย" ทั้งนี้อาจมีความหมายเพื่อให้บุคคลที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ตประพฤติปฏิบัติตนในทางที่เหมาะสม ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน

มารยาทเครือข่ายมีความสำคัญต่อการใช้อินเทอร์เน็ต แต่ยังไม่ได้รับความสนใจจากผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมากนัก โดยพิจารณาจากปัญหาที่เกิดขึ้นบนเครือข่ายที่มีมากขึ้นทุกขณะ ถ้าเราช่วยกันเผยแพร่ให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเห็นความสำคัญ และปฏิบัติตามมารยาทเครือข่ายที่บุคคลในกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตกำหนดขึ้น ก็จะทำให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยเหมือนในสังคมอื่นๆ สำหรับในประเทศไทยได้รับประโยชน์จากการใช้อินเทอร์เน็ตมากมายเช่นเดียวกับสถานที่อื่นๆที่มีอินเทอร์เน็ต จำนวนผู้ให้บริการและผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากนับจากปี พ.ศ. 2538 ที่อินเทอร์เน็ตเข้ามาในประเทศไทย ฉะนั้นควรปลูกฝังให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีมารยาทเครือข่ายที่ดีเติบโตไปพร้อมกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว เพราะประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามมาตั้งแต่อดีต อย่่าให้ความเจริญทางวัตถุมากทำลายมารยาทที่ดีงามของไทย จากที่กล่าวมาทำให้ผู้วิจัยสนใจทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนามารยาทเครือข่ายของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านอินเทอร์เน็ตที่มีอยู่ในประเทศไทยของเรา เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจะได้ทราบถึงสิ่งที่ควร และไม่ควรถูกปฏิบัติในการใช้อินเทอร์เน็ต และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่บุคคลในสังคมอื่นๆด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับมารยาทเครือข่ายของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต
2. เพื่อนำเสนอมารยาทเครือข่ายของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต

คำถามการวิจัย

ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตควรมีมารยาทในการใช้เครือข่ายอะไรบ้าง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ บุคคลที่มีความเชี่ยวชาญด้านอินเทอร์เน็ต ที่มีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ตไม่น้อยกว่า 3 ปี และมีประสบการณ์ในการสอนเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตไม่น้อยกว่า 2 ปี และ/หรือ

2. เป็นผู้ที่เขียนตำรา เอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ต

2. ขอบเขตของเนื้อหาการศึกษามารยาทเครือข่ายของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต จะประกอบด้วย

1. การติดต่อสื่อสารกับเครือข่ายในด้าน

1.1 การขอใช้บริการจากเครือข่าย

1.2 การใช้รหัสผ่าน (password)

1.3 การใช้ชื่อบัญชี (account name) เพื่อขอใช้บริการ

2. การใช้ข้อมูลในด้าน

2.1 ลิขสิทธิ์ของข้อมูลที่อยู่ปรากฏบนเครือข่าย

2.2 ความเชื่อถือได้ของข้อมูล

2.3 การอ้างอิงแหล่งข้อมูล

2.4 อันตรายที่มาจากข้อมูลบนเครือข่าย เช่น ไวรัส ภาพลามก

อนาคาร เป็นต้น

3. การติดต่อสื่อสารกับผู้ใช้

3.1 การใช้ภาษาในการขอสันทนากับผู้อื่น

3.2 การใช้ภาษาในการเขียนข่าว

3.3 การใช้ภาษาในการเขียนจดหมาย

3.4 การใช้ตัวอักษร คำย่อ และสัญลักษณ์ต่างๆ ในการสื่อสาร

4. ระยะเวลาในการใช้บริการอินเทอร์เน็ต

3. การศึกษามารยาทเครือข่ายของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะเครือข่ายที่ใช้เพื่อการศึกษา

4. การวิจัยในครั้งนี้ ใช้เทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคเดลฟาย

คำจำกัดความที่ไว้ในกรวิจัย

1. มารยาทเครือข่าย หมายถึง ความประพฤติ สิ่งที่ควรประพฤติปฏิบัติ สำหรับผู้ใช้ อินเทอร์เน็ต ที่ผู้เชี่ยวชาญ ด้านอินเทอร์เน็ตร่วมกันกำหนดขึ้น
2. ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง บุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่เข้าไปใช้บริการต่างๆที่มีอยู่ใน อินเทอร์เน็ต หรือ บุคคล กลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารต่างๆลงบนอินเทอร์เน็ต
3. ใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง ใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ใช้ที่ทำให้ผู้ใช้บริการสามารถติดต่อกับเครือข่าย อินเทอร์เน็ตได้
4. รหัสผ่าน หมายถึง รหัสผ่านที่ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตแต่ละคนจะต้องมีเพื่อใช้ติดต่อกับเครือข่าย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ความคิดเห็นที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เกี่ยวกับมารยาทเครือข่ายของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต และผู้ผลิตโปรแกรมในอินเทอร์เน็ต
2. ทำให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตได้ทราบถึงข้อควรประพฤติ ปฏิบัติตนในการเป็นผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่ดี เป็นที่ยอมรับของบุคคลภายในกลุ่มเดียวกัน
3. ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลให้หน่วยงาน สถานศึกษาและผู้สนใจทั่วไปทราบถึงมารยาทเครือข่ายของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ประกอบการพิจารณาการวางกฎ ระเบียบ ข้อปฏิบัติสำหรับผู้ที่จะใช้บริการอินเทอร์เน็ตที่เป็นของทุกคนในสังคมได้อย่างถูกต้อง
4. เป็นแนวทางที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการศึกษาและการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ตต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย